

Ordføreren for Udvalget for Prøvelse af Valg (Vanggaard): Udvalget for Prøvelse af Valg indstiller til det høje Ting at godkende følgende Valg:

1) Valget af Lærer Arnth Jensen af Gerlev som Medlem af Tinget i Stedet for Martin Hansen, der afgik ved Døden den 7. August d. A. Arnth Jensen er paa den af Indenrigsministeriet i Henhold til Lov Nr. 255 af 28. Juni 1920 § 1, Punkt 9, næstsidste og sidste Stykke, udarbejdede Liste over Stedfortrædere opført som første Stedfortræder for Venstre i Sorø Amt.

2) Valget af Landsretssagfører A. L. H. Elmquist af Svendborg som Medlem af Tinget i Stedet for J. Jacobsen-Rudme, der døde den 15. September d. A. Elmquist er i Henhold til Indenrigsministeriets før nævnte Liste første Stedfortræder for Venstre i Svendborg Amt.

3) Valget af Gaardejer Kristjan Pedersen af Sandby som Medlem af Tinget i Stedet for Ove Rode, der nedlagde sit Mandat den 30. September d. A. Kristjan Pedersen er i Henhold til Indenrigsministeriets Liste første Stedfortræder for det radikale Venstre i Holbæk Amt.

4) Valget af Maskinarbejder P. H. Mortensen af Haderslev som Medlem af Tinget i Stedet for Ludvig Hansen, der nedlagde sit Mandat den 30. September d. A. Mortensen er første Stedfortræder for Socialdemokratiet i Haderslev Amt i Henhold til Indenrigsministeriets Liste.

5) Valget af V. S. Petersen af København, Formand for Træindustriarbejderforbundet, som Medlem af Tinget i Stedet for Valdemar Olsen, der nedlagde sit Mandat den 30. September d. A. V. S. Petersen er første Stedfortræder for Socialdemokratiet i Maribo Amt i Henhold til Indenrigsministeriets Liste.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets *Indstilling* om Godkendelse af Arnth Jensen, A. L. H. Elmquist, Kristjan Pedersen, P. Mortensen og V. S. Petersen som Medlemmer af Folketinget

vedtoges enstemmigt med 99 Stemmer.

Formanden: Udenfor Dagsordenen har det ærede Medlem Hr. Bording Ordet for at forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Bording: Jeg tror nok, jeg tør sige, at alle her i Landet, og ikke mindst i denne Sal, er klar over, at den Krise, der har ramt

det danske Landbrug, i Omfang og Virkninger er større end nogen anden Krise indenfor Landbruget i den sidste Menneskealder. Jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at i alt Fald langt den overvejende Del af de danske Landbrugere er klar over, at Aarsagen til den nuværende Krise først og fremmest er at søge i de Priser, vi havde under Krigen Højkonjunktur, og den lave Krone, hvilke Priser medførte en Fordobling af Gældsbyrden for det danske Landbrug. Saa vidt man kan faa oplyst, er Gældsbyrden for Landdistrikterne gaaet op fra 2 000 Mill. Kr., som den var før Krigen, til ca. 4 000 Mill. Kr. Drager vi en Sammenligning med de faste Ejendomsskatter, som Landbruget udreder til Stat, Amt og Kommune, vil vi se, at disse udgør for den bedste Jord saadant noget som 10—15 Kr., maaske op til 17—18 Kr. pr. Tønde Land, hvorimod mange Landmænd, og da navnlig de, der har overtaget en Ejendom under den lave Kronekurs, i Almindelighed maa forrente et Beløb, der svarer til ca. 75 Kr. pr. Tønde Land, ja, der er endogsaa en Del smaa og ogsaa enkelte større Landbrugere, der naar op til at skulle forrente et Beløb, svarende til 150 Kr. pr. Tønde Land. Derfor er der ingen Tvivl om, at enhver, der kender til disse Forhold, er klar over, at den væsentligste Aarsag til Landbrugskrisen er den forøgede Gældsbyrde, og at en Nedskrivning af denne og en Lempelse af Forrentningsvilkårene bør gennemføres, hvis man vil yde Landbruget nogen Støtte. Det forekommer mig, at det offentlige har en Forpligtelse til at hjælpe de Landmænd, der er kommet ind i disse Forhold. Her tænker jeg dog ikke paa dem, der paa Grund af Storhedsførmørelser har overtaget Ejendomme, hvis Værdi langt overskred de Pengemidler, de var i Besiddelse af; selv om disse Folks Midler kun svarede til et Husmandsbrug, skulde de jo absolut være Proprietærer, og havde de kun Penge til en almindelig Gaard, skulde de have en stor Gaard. Men langt den største Del af de Landmænd, som overtog Ejendomme i denne Periode, var jo Folk, der var fornuftige og forstandige i deres Dispositioner, men som nu netop havde naaet den Alder, hvor man ønsker at sætte Bo, og de har overtaget Ejendomme, som svarede til deres Penge. Derfor er det ganske urimeligt, at disse Mennesker nu selv skal bære de Byrder, de uden egen Skyld er kommet ind under, fordi de, naar de laante Penge, kun fik udbetalt f. Eks. 60 Kr. for hvert 100 Kr., de nu fremtidig maa forrente og tilbagebetale. Ogsaa af Hensyn til Samfundet som Helhed er det af meget stor Betydning, at